

בלובל, פאול (1894-1951)

(Paul Blobel). מפקד בס"ס. ב' נולד למשפחה פרוטסטנטית, ולמד בנאות ונגרות בבית-הספר למקצועות הבניין. במלחמת-העולם הראשונה התנדב לצבא ושירת בחיל ההנדסה. אחרי המלחמה המשיך בלימודיו, היה לאדריכל והתיישב בזולינגן (Solingen). במשבר הכלכלי היה בלי תעסוקה. באוקטובר 1931 הצטרף למפלגה הנאצית, וב- 1 בינואר 1932 התגייס לס"ס. ממרס 1933 שירת במשטרת המדינה (Stapo) בדיסלדורף, וב- 1 ביוני 1934 עבר לס"ד בדרגת אונטרשטורמפירר, וניהל את איזור דיסלדורף בס"ד. הוא התקדם בס"ס, וכבר ב- 30 בינואר 1941 קיבל דרגת ס"ס שטנדרטנפירר.

בראשית יוני 1941 נקרא ב' לעיירה פרץ' (Pretzsh), על הנהר אלבה, מצפון מזרח לליפציג, שבה רוכזו המועמדים לאינזצגרופן שעמדו לפועל בשטחי הכיבוש בברית-המועצות. ב' נתמנה למפקדה של זונדרקומנדו 4a שבמסגרת אינזצגרופה C שעמדה לפעול באוקראינה. ב' נע בראש יחידתו מסוקאל (Sokal) דרך ווהלין (Volhynia), ושם ערך קציות בלוצק, בדובנה (דובנו), ואחר-כך בז'יטומיר, בברדיצ'ב ועוד. משנפלה קייב נכנס ב' עם יחידתו לעיר, ובימים 29-30 בספטמבר 1941 אירגן וניהל את רצח יהודי העיר בבאבי-יאר. ב' ויחידתו המשיכו במסע הדמים שלהם לאורך החלק הצפוני של אוקראינה. פעולתו האחרונה היתה בחרקוב, שבה רצחה יחידתו בסוף דצמבר 1941 כ- 22,000 יהודים בדרוביצקי-יאר (Drobitzki-Yar).

ב- 13 בינואר 1942 שוחרר ב' מתפקידו בגלל מחלת כבד, שהוחמרה מחמת שתיית אלכוהול מופרזת. אחרי שהחלים נקרא לברלין ל'משרד הראשי לביטחון הרייך', והופקד על 'מבצע 1005', דהיינו, טשטוש עקבות רצח ההמונים. ב' קבע את לודז' למרכז פעילותו והיה כפוף ישירות למפקד הגסטפו הינריך מילר. עד סתיו 1943 טיפל בשיטות שריפת הגופות על מוקדים גדולים, שהנסיגות הראשונים בהם נעשו בחלמנו, וכן הוכנסו למחנות הקבע, כגון אושוויץ, תנורי משרפות. מסתיו 1943 אירגן ב' את סילוק הגופות מקברות-המונים בשטחים הכבושים בברית-המועצות בידי יחידות שנתכנו 'זונדרקומנדות 1005'. בתום העבודה נרצחו האסירים היהודים והאחרים שהועסקו בכך. בכמה מקומות הצליחו אסירים, בעיקר יהודים, לברוח, כגון בבאבי-יאר, במחנה ינובסקה, בפורט התשיעי, בפונר ובגרובוקה (Grabowka) שלייד ביאליסטוק.

באוקטובר 1944 רוכזו אנשי הס"ד, הסיפ"ו והשוטרים ממשטרת הסדר ששירתו ב'זונדרקומנדות 1005' ביחידה אחת – אינזצגרופה 'אילטיס' (Iltis), בפיקודו של ב' והיא נשלחה לקרינתיה (Carinthia) שבגבול אוסטריה-יוגוסלביה, כדי לסייע במלחמה בפרטיזנים.

אחרי המלחמה נאסר ב' והיה אחד הנאשמים המרכזיים במשפט האיינזצגרופן התשיעי (אולנדורף ואחרים) בפני בית-הדין הצבאי האמריקני בנירנברג (ראה משפטים). ב- 1948 נידון למוות, וב- 8 ביולי 1951 נתלה בכלא לנדסברג (Landsberg) שבבאוואריה.